

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Foreign Supplement Trademark Ltd (Oakville, Canada)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. januar 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R-1621/2008-1) annulleres, og sagen hjemvises.
- Subsidiært ændres afgørelse truffet den 26. januar 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R-1621/2008-1).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten samt de for Harmoniseringskontoret afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »GAKIC« for varer i klasse 5, 30 og 32.

Indehaveren af det EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Foreign Supplement Trademark Ltd (Oakville, Canada)

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Maximuscle Ltd

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om ugyldighed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen og som følge heraf afslag på begæringen om ugyldighed af det omhandlede registrerede EF-varemærke

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret: i) gentog Annulationsafdelingens fejl og med urette anså, at sagen vedrørte artikel 7, stk. 1, litra d), ii) med urette anså det for relevant, at glycin-alpha-ketoisocaprønsyre, som GAKIC er den forkortede form af, er en patenteret forbindelse i De Forenede Stater, iii) undlod at tage hensyn til forhold efter registreringsdatoen med den begrundelse, at de ikke havde nogen bevisværdi, iv) undlod at tage hensyn til beviser med den begrundelse, at de vedrørte en internetside med tilknytning til sagsøgeren, v) gjorde sig skyldig i selvmodsigelser henset til, at GAKIC er en forkortelse af glycin-alpha-ketoisocaprønsyre, vi) fejlbedømte beviser og undlod at tillægge beviset for, at

»GAKIC« er den naturlige forkortelse for glycin [(G)]-alpha [(A)]-ketoisocaprønsyre [(KIC)]syre, tilstrækkelig betydning og vii) med urette konkluderede, at det gav et varemærke særpræg at være skrevet med store bogstaver »GAKIC«.

Sag anlagt den 27. april 2010 — DRV mod KHIM — Austria Leasing (Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich)

(Sag T-199/10)

(2010/C 179/84)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Deutscher Raiffeisenverband eV (DRV) (Bonn, Tyskland) (ved Rechtsanwältin I. Rinke)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Austria Leasing GmbH (Frankfurt, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. februar 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 253/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Austria Leasing GmbH.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der indeholder ordbestandsdelen »Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich« for tjenesteydelser i klasse 35, 36 og 37.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Deutscher Raiffeisenverband eV (DRV).

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Navnlig et i Tyskland registreret figurmærke, som indeholder ordbestanddelen »Raiffeisen« for tjenesteydelser i klasse 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 og 42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der mellem de omtvistede varemærker foreligger risiko for forveksling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 30. april 2010 — IVBN mod Kommissionen

(Sag T-201/10)

(2010/C 179/85)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Voorburg, Nederlandene) (ved advocaat Maarten Meulenbelt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens beslutning annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 9963 endelig af 15. december 2009 vedrørende statsstøtte E-2/2005 og N 642/2009 (Nederlandene)

— eksisterende støtte og støtte til et særligt projekt med henblik på sociale boligselskaber. Sagsøgeren har fremsat to anbringender til støtte for søgsmålet.

Sagsøgeren gør for det første gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 18 og 19 i forordning nr. 659/1999 ⁽¹⁾, artikel 106, stk. 2, TEUF, artikel 107 TEUF og artikel 108 TEUF og begrundelsespligten. Ifølge sagsøgeren er Kommissionens fremstilling af de faktiske omstændigheder vedrørende boligselskabers forpligtelse til at opkræve en leje, der er mindre end de passende lejesatser, der er fastsat af staten, urigtig. Sagsøgeren er endvidere af den opfattelse, at definitionen af målgruppen for socialt boligbyggeri er ubegrundet og urigtig. Kommissionen har også begået en retlig fejl, idet den har undladt at fastsætte en objektiv grænse for byggeomkostningerne for byggeriet, der skal finansieres af støtte, og for den grundlæggende kvalitet af sådanne udlejningsboliger, som afspejles i lejen. Desuden er beskyttelse mod overkompensation urigtig, hvorfor Kommissionen også tilsidesætter artikel 5 i beslutningen om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽²⁾. Endelig har sagsøgeren i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen har undladt at besvare sagsøgerens indvending vedrørende Woninginvesteringfonds (Boliginvesteringsfond) og Nederlandse Waterschapsbank's rolle.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 1, litra c), i forordning nr. 659/1999, artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 794/2004 ⁽³⁾, og begrundelsespligten. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen undladt at gennemføre en grundig og detaljeret undersøgelse og at fastslå, at al eller i det mindste en væsentlig del af støtten til boligselskaber, der henvises til i sag E 2/2005, skal betragtes som ny støtte i stedet for eksisterende støtte.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 106, stk. 2, TEUF, artikel 107, TEUF og 108 TEUF, idet den har undladt at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 4 og 6 i forordning nr. 659/1999, hvorved sagsøgerens processuelle rettigheder i henhold til disse bestemmelser også er blevet tilsidesat.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 2005/842/EF af 28.11.2005 om anvendelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 86, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (meddelt under nummer K(2005) 2673) (EUT L 312, s. 67).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21.4.2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 140, s. 1).